

Tots els carrers de Girona

El carrer del Portal de
França

352

El dia 26 de març després d'escoltar la proposta de la comissió informativa de govern i assistència social, l'Ajuntament en ple acordà de batejar una via amb el nom de «Puerta de Francia, la que partiendo del comienzo de la calle Pedret, sigue en dirección a la vía del ferrocarril de Barcelona a Portbou, donde termina».

Avui, al cap de tants anys d'aquell record, el carrer del Portal de França —malgrat la placa indicativa— és una ficció. La via només consisteix en un pas estret i curt que separa la caserna de la policia estatal, situada al carrer de Sant Pau, del pati de la casa immediata per la banda del carrer de Pedret.

El nom escollit evoca l'antic portal d'entrada a la ciutat pel barri de Sant Pere, situat a pocs metres d'on es preveia d'obrir el carrer. Aquest portal era conegut també amb els noms de Pedret i de Santa Maria, i formava part del recinte murat que al segle XIV encerclà el barri de Sant Pere des dels absis del monestir fins al Galligants tot enfilant-se cap a la zona de Santa Eulàlia Sacosta.

És un nom que acostuma a sortir en les cròniques dels setges, en les de les visites de personatges famosos que penetren a la ciutat per la banda de tramuntana, i també en el recorregut del desaparegut carrilet de Palamós i Banyoles, puix que l'estació era situada a l'altra banda del terraplè del tren gros, força a prop del portal.

L'any 1898 un veí de la plaça de Sant Pere, Josep Musqueras, va fer una proposta a l'ajuntament per enderrocar el portal i la muralla del baluard i s'oferí per

efectuar el treball amb la condició de quedar-se el material. El 2 de març d'aquell any, l'Ajuntament acordà de sol·licitar-ne l'autorització al ram de Guerra. Poc després, el portal i la muralla eren enderrocats i la plaça de Sant Pere guanyava en amplitud.

El 22 de novembre de 1963 el ple municipal cedí al ministeri de la Governació el terreny de l'antic baluard de Sant Pere i una finca veïna per tal de construir-hi el quarter de la policia estatal.

J. Clara

EL LECTOR ESCRIU

Canigó'86

Sr. Director,
Ens adreçem a vostè ara per agrair-vos les nombroses adhesions rebudes per la iniciativa de commemorar el centenari del poema Canigó de mossèn Cinto Verdaguier.

Agrupaments, lliberies, una orquestra-cobla, el curs preparatori de l'Institut-Escola de la Generalitat del 1932, i fins i tot fulles d'afaitar, entre d'altres, s'apleguen sota aquest nom:

I això és important, perquè vol dir que el mot Canigó ens és també un símbol, i ens uneix.

Per a tots aquells que no hàgiu pogut llegir la nostra primera carta i tingueu coneixença de quelcom que porti el nom Canigó, així com el perquè d'aquest nom, podeu fer-nos-ho saber a:

Canigó'86
Rbla. Catalunya, 15
08007 - Barcelona

Amb la vostra col·laboració anirem eixamplant més l'anella, i mossèn Cinto i Canigó rebran la commemoració que tant es mereixen. **Organització Canigó'86** (Barcelona)

Pagar per aparcar

Sr. Director,
S'ha de veure amb satisfacció que l'Ajuntament de Girona comenci a preocupar-se de la qüestió de l'aparcament subterrani i en superfície en el centre de la ciutat de Girona.

Recentment ha estat concedida l'explotació de l'aparcament de la plaça de Catalunya a l'organització Mifas. No hi hauria res a dir, fora de les taxes d'aparcament, que no són suficientment dissuasòries perquè aquest aparcament s'empri només en cas de necessitat.

Si algun lector considera excessiva la meua proposta, pot anar qualsevol dia laborable a aquest aparcament, a les tres de la tarda, i veurà que en un quart d'hora desapareixen molts dels cotxes que hi són aparcats. Per què? És que és l'hora en què tanquen els bancs... cosa que fa pensar que totes aquestes places de l'aparcament més cèntric de Girona estan ocupades pels mateixos vehicles, segurament, des de les vuit del matí, cosa que impedeix l'oferta contínua de places lliures en hores laborables.

Solucions? Els polítics tenen la paraula. **Un de comarques** (Palafregell)

Demanem brevetat i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Toda comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon), malgrat que podran ésser publicades cartes signades amb inicials o pseudònims, si així ho sol·licita el seu autor.

NECROLÒGIQUES

JOAN TRIADÓ I
BELLAPART

A l'edat de 54 anys va morir ahir a Girona Joan Triadó i Bellapart, natural de Sant Pere Pescador i resident al carrer Tramuntana, 3, de Sant Pere Pescador.

Era solter.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església de Sant Pere Pescador.

Que descansi en pau.

JOSÉ GUTIÉRREZ
FERNÁNDEZ

A l'edat de 59 anys va morir ahir a Garrigàs, José Gutiérrez Fernández, natural de San Fernando (Cadis) i resident a la plaça Dr. Oliva, 4 de Garrigàs.

Era vidu de Justa Galindo Soz i tenia cinc fills: Josep, Joan, Jordi, Àngel i Carme.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà

avui, a les 9 del matí, a l'església de Garrigàs.

Que descansi en pau.

PEDRO PÉREZ MARTÍNEZ

A l'edat de 70 anys va morir ahir a Figueres Pedro Pérez Martínez, natural de Caniles (Granada) i resident al carrer Sant Domènec, 13, de Figueres.

Estava casat amb Trinitat Pérez Guirado i tenia tres fills: Antoni, Encarna i Trinitat.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'església de Sant Pere de Figueres.

Que descansi en pau.

TERESA BORRÀS ESTELA

A l'edat de 84 anys va morir ahir a Banyoles, Teresa Borràs i Estela, resident a Banyoles.

Era vídua de Miquel Vila i Torrent i tenia tres fills: Miquel, Mar-

garida i Montserrat.
La missa exequial en sufragi

de la seva ànima se celebrarà demà, a les 10 del matí, a l'esglé-

sia de Santa Maria de Banyoles.
Que descansi en pau.

1r. aniversari de la mort de

Miquel Sarquella i Pla

La seva esposa, filla, fill polític i nétes, pregunen a tots els qui el conegueren i l'estimaren un pietós record.

La missa en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dissabte a les 7 de la tarda i demà diumenge a les 12 del matí, a l'església parroquial de Malianta de Fontcoberta.

Banyoles-Fontcoberta, 19 d'octubre de 1985

1r. aniversari de la mort de
Joaquim Casas i Ensesa

que morí a Girona el dia 20
d'octubre de 1984

A.C.S.

La seva família prega a tots el que el conegueren i estimaren un pietós record per la seva ànima

La missa d'aniversari tindrà lloc demà diumenge dia 20, a les 12 del migdia, a l'església del convent de les Religioses Adoratrius de la Rda. Sant Antoni M. Claret.

Girona, 19 d'octubre de 1985

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Teresa Borràs Estela

Vda. de Miquel Vila Torrent

que morí a Banyoles el dia 18 d'octubre del 1985 a l'edat de 84 anys

A.C.S.

Els seus fills, Miquel, Margarida i Montserrat, fills polítics, Montserrat Capdevila i Jaume Cuenca, nétes, Margarida, Miquel, Teresa, Pilar i Núria, i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima, se celebrarà diumenge dia 20 a les 10 a l'església parroquial de Sta. Maria de Banyoles.